

Každá doba má své krále a své poddané, každý hudební žánr své první a poslední, každý jedinec své milované a své nesnášené. Každý, doba, žánr i jedinec, si žádá své. A přesto. Ani na konci ani na začátku ba ani v průměru, vždy netušeno kde, však nikdy na stejné startovní čáře, jen ve stejný čas a stejné myslí, jeví se, co nechce zůstat skryto, co se nepoměřuje a přece je. Možná je to jen šaškem, moudrým bláznem, co se nesnaží naznačovat, ale jen značit, možná úlitbou psychického odpočinku a fyzického vypětí, možná je i jen nekončící telenovelou. Ať tak či onak, je a snaží se nám něco sdělit, předat či ukrást a patří mezi ně bezesporu i skupina **Semtex** a jejich nová deska **Svalosil**.

Semtex je skupina, která si nikdy na nic nehrála a nehraje. Respektive hraje si neustále, ale pro posluchače a pro sebe a je to znát nejenom na jejich koncertních vystoupeních, ale ukázala to pak i na svém novém CD Svalosil. A nemusíte desku ještě ani slyšet a již jen prohlídka bukletu vás ubezpečí o jejich záměru pobavit Vás a rozdovádět na nejvyšší možnou míru. Nedožvíte



se sice z přebalu mnoho informací o textech či délkách skladeb, ale naučíte se zase nové akordy jako třeba E55 či K2 a získáte množství nových a velmi závažných informací, že "mašinka" je zdrobnělina od lokomotivy, či že "pionýři" byli ženisté rakousko-uherské armády (i když o tom, že Gigolo = pasák bych osobně zapochyboval).

Na desce je včetně bonusů 16 nových písniček a další jedna natočená na předešlém albu - asi nejznámější píseň Semtexu - *Mašinka*. Vedle známějších písní jako *Koulelo se*, *Ančo nechod' na disko*, *Čau*

Svalosyrovost

Napsal uživatel Karel Vodňanský
Čtvrtek, 02 Červen 2005 04:00

Italy

či velmi oblíbených

Včelka Mája

a

Plzeňská věž

zde nalezneme i několik písní nových respektive málo hraných, jako je Krajka tygrovaná,

Nigde vodky něnajšol

,
Státní hymna

či "píseň pro děti"

Vrány a oslíci

. Celkově má přednes podstatně lepší zvuk než na koncertech. Především pak vynikají oproti živým koncertům jednotlivé nástroje respektive jejich party, nejvíce pak asi u banja, zvláště v písních Ančo nechod' na disko a

Prodavač

. Hitem by se pak jistě mohla stát studiová nahrávka Koulelo se, kdy z něj dudy Lubomíra Henricha dělají opravdovou lahůdku.

Asi největším mínusem desky je její syrovost - při poslechu cítíte, jak Vám chybí ta velká šou, kterou Semtex kolem produkce svých písní na koncertech předvádí, ale to žel zatím žádná zvuková nahrávka nedovede nahradit. Pozitivním je i zjištění kvality nového bubeníka skupiny Michala Pinocchio Šindeláře, který myslím minimálně po hudební stránce velmi dobře nahradil legendárního Drubeže.

Chcete-li dostat do svých domovů výbornou šou, na kterou jste zvyklí z koncertů Semtexu, doporučuji stát se členem fan klubu "nejlepší kapely na světě" a pozvat si je domů. Jejich bláznění na koncertech žádná deska nenahradí a to právě ani tak kvalitní nahrávka jako je Svalosil. Jste-li však schopni odpoutat se od svých zážitků z koncertů, bude pro Vás nová deska Semtexu přenesením výborné domácí zábavy i bez osobní přítomnosti Luckase, Dědy, Šprcky, Nowacka, Pinocchia a Bobše.

Semtex - Svalosil, Martina Ptáčková - Targeta 2005, 51:48.